

AQUESTS GOIGS
DEDICATS A
SANT CARLES BORROMEU
I LA
MARE DE DÉU DE NÚRIA
SÓN PUBLICATS
EN AGRAÏMENT I HOMENATGE AL MATRIMONI
CARLES BABOT I BOIXEDA
I
NÚRIA NEL·LO I VENTOSA

PER LA SEVA ASSÍDUA APORTACIÓ
A L'ARXIU I PATRIMONI DE LA NOSTRA ENTITAT.

AMICS DELS GOIGS
BARCELONA
1 DE MAIG DEL 1996

Goigs a Sant Carles Borromeu

Apòstol de
la Caritat

Si en època dissortada
vau ser llum de santedat,
doneu-nos fe il·luminada,
i al cor, ardent caritat.

Veiéreu la llum del dia
en una estança feudal;
i tota la Llombardia
sentí una joia cabdal.
Arona fou vostra estada,
la d'un infant benaurat.

Passàreu la juvenesa
fent vida d'estudiant;
el rés i la lliçó apresada,
desig de prevere sant.
Molt jove amb missa cantada;
molt prompte amb el seny mitrat.

Milà serà terra dura
que vós assaonareu;
sou pare que amb mà segura,
els fills a bon port porteu.
La flor que als jardins es bada
mereix conreu acurat.

Devot que defuig el cisma,
llum clara del Tridentí;
guieu, amb el Catecisme,

infants que han de fer camí.
Prop vostre veuran l'albada
col·legis d'humanitat.

Si Crist és la vostra vida,
sembreu la seva llavor;
sentíreu l'única crida:
l'apòstol ser del Senyor.
Pastor bo de la ramada,
la vida li haveu lliurat.

En jorns d'alegria i festa
sou sol que guia Milà;
quan vingui l'obscura pesta,

La seva diada és el
4 de novembre

a tots us voleu donar.
Quedava ben demostrada
la vostra ardent caritat.

Així tot el món exulta
quan Roma ja us feia al cel;
el Papa fa la resulta
del clam del poble fidel.
En la cursa heu ben guanyada
corona del ver combat.

Amb vostra figura austera
vetlleu pels qui som aquí;
que un jorn —curta o llarga espera—
tinguem prop de Déu la fi.
Que havent posat mà a l'arada,
deixem de mirar el passat.

Porteu plàcida dolcesa
al fill que us ha estat devot;
doneu-li bona vellesa
quan sols estimar-vos pot.
Maria amb tendra mirada,
conforti el seu cor lassat.

Si fóreu, per la fillada,
un far de gran claredat,
doneu-nos la fe il·lustrada,
i al cor, l'ardent caritat.

ENTRADA *Un mica moçut* TORNADA ESTROFES

Si en època dissortada vau ser llum de santedat, doneu-nos fe il·luminada, i al cor ardent caritat. Veiéreu la llum del dia en una estança feudal; i tota la Llombardia sentí una joia cabdal. Arona fou vostra estada, la d'un infant benaurat.

V/: Sant Carles Borromeu, pregueu per nosaltres.

R/: Per merèixer de ser dignes de les promeses de Jesucrist.

PREGUEM: Senyor, conserveu en el nostre poble l'esperit amb què vau omplir el nostre bisbe Sant Carles Borromeu, perquè l'Església, sempre renovada, presenti al món el veritable rostre del Vostre Fill. Per Crist, Senyor nostre. R/: Amén.

Goigs a la Mare de Déu de Núria

La seva diada és el 8 de setembre

Ja que en tant freda muntanya
per nosaltres vol estar:
la Mare de Déu de Núria
anem tots a visitar.

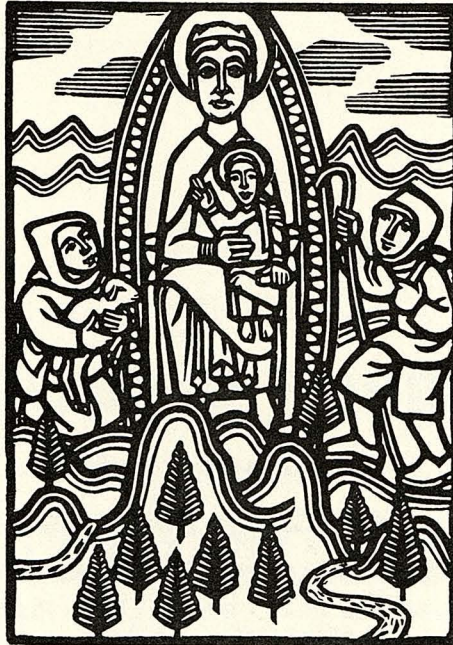
Una muntanya escarpada
mig any coberta de neu,
volgué prendre per estada
la Mare del Fill de Déu.
Des d'allí favors envia
a qui els hi sap demanar.

Desitjós de dar-li glòria
el devotíssim sant Gil,
una imatge per memòria
fabricà bella i gentil,
per tal que els devots en ella
la vinguessin a honorar.

Per salvar-la de la fúria
del cruel perseguidor,
en una cova de Núria
ocultà tan gran tresor:
és que Déu aquí volia
son poder manifestar.

Efecte fou de sa gràcia
penyora del nostre bé,
que Amadeu, des de Dalmàcia
a tal muntanya vingué;
perquè del cel els designis
havia d'executar.

Prompte a la Divina Estrella
que a Núria havia d'eixir
una senzilla capella
s'afanyen en construir;
mentre del cel nous prodigis
el seu zel fan avivar.

Un brau amb forta porfia
a dos pastors adverteix,
que la imatge de Maria
en aquell lloc s'escondeix.
Oh!, quan agraïts quedaren
a favor tan singular!

A tan agradable nova
acuden els sacerdots
i penetren dins la cova
amb gran concurs de devots;
en treuen la santa imatge
traslladant-la a son altar.

Agradà tant a Maria
aquest lloc que s'escollí,
que quan Queralbs la volia
immòbil es resistí:
aquest temple és testimoni
d'un succés tan singular.

Cosa fou meravellosa
feta per voler de Déu,
que una Creu, Olla i Campana
trobaren al costat seu;
reliquies molt venerades
per la virtut de curar.

El Rosselló i la Cerdanya,
comtats d'Urgell i Conflent,
pobles de França i d'Espanya
des de llevant a ponent.
Oh, Mare!, vostra clemència
s'esforcen en publicar.

Prop d'una font cristal·lina
oïu les nostres clamors,
perquè sou la Font divina
que raja aigües de favors:
de Vós ningú buit se'n torna,
si és humil en demanar.

A vostres plantes prostrada
si us ho prega amb devoció,
troba la dona casada
el fruit de benedicció:
i el vostre nom, agraïda,
no cessa de proclamar.

Als pastors de la muntanya,
que us invoquen de bon cor,
els defenseu de la sanya
del dimoni, llop traïdor;
i com també sou pastora
llurs ramats sabeu guardar.

Ja que per sa gran clemència
nostres vots vol escoltar
la Mare de Déu de Núria
anem tots a visitar.

V./.: Pregueu per nosaltres, Santa Maria Mare de Déu.

R./.: Perquè siguem dignes de les promeses de Jesucrist.

PREGUEM: Us supliquem Senyor Déu, que concediu als vostres servents de poder fruit sempre d'una bona salut espiritual i corporal; i per la intercessió de la benaurada sempre Verge Maria, prop vostre, al cel, allibereu-nos de les tribulacions de la vida present i feu-nos gaudir de la joia eterna. Per Crist, Senyor nostre. R./.: Amén.

La lletra dels goigs dedicats a

Sant Carles Borroneu

és original del consoci Lluís Badia i Torras.

La música és del germà Odiló Planàs,
i el gravat al boix és original del P. Oriol M. Diví,
ambdós monjos del Monestir de Montserrat.

La lletra i la melodia dels goigs dedicats a la

Mare de Déu de Núria

són populars.

El gravat al boix és de Ricard Marlet (†) cedit per R.G.M.